

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๒๔๗/๒๕๔๘

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด

โจทก์

นายพิเชษฐ จันทร์ทรัพย์ธาดา

จำเลย

ป.อ. มาตรา ๓, ๓๐, ๙๐

พ.ร.บ.ยาสูบ พ.ศ.๒๕๐๙ มาตรา ๑๙, ๒๔, ๔๙, ๕๐

พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ.๒๔๖๙ มาตรา ๒๗ ทวิ

พ.ร.บ.ศุลกากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ.๒๕๔๘ มาตรา ๑๒

จำเลยซื้อหรือรับยาสูบของกลางที่ผลิตในต่างประเทศโดยมีผู้ลักลอบนำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากรขาเข้าไว้ในความครอบครอง และยาสูบนั้นมิได้ปิดแสตมป์ยาสูบ กับจำเลยมียาสูบจำนวนเดียวกันนั้นไว้เพื่อขาย แม้การกระทำนั้นจะผิดต่อบทกฎหมายหลายฉบับแต่เป็นการกระทำที่มุ่งประสงค์ต่อผลอย่างเดียวกัน คือการหลีกเลี่ยงที่จะไม่ต้องเสียภาษีอากรตามกฎหมายก็ถือได้ว่าเป็นความผิดกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท

ระหว่างพิจารณาของศาลฎีกามีพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ.๒๕๔๘ มาตรา ๑๒ ยกเลิกมาตรา ๒๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ.๒๔๙๙ และให้ใช้ความใหม่แทนกับมีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ.๒๕๔๕ มาตรา ๖ ยกเลิกมาตรา ๓๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๙) พ.ศ.๒๕๓๐ และให้ใช้ความใหม่แทน แต่มาตรา ๒๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรที่แก้ไขใหม่ไม่เป็นคุณแก่จำเลยจึงต้องใช้กฎหมายเดิมซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดบังคับแก่จำเลย ส่วนมาตรา ๓๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ที่แก้ไขใหม่ เป็นคุณแก่จำเลยมากกว่า จึงต้องใช้กฎหมายที่แก้ไขใหม่บังคับแก่จำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๔ เวลากลางคืนหลังเที่ยง จำเลยกระทำความผิดหลายกรรม คือ จำเลยซื้อหรือรับไว้ด้วยประการใดจากคนร้ายผู้ลักลอบนำของเข้ามาในราชอาณาจักร โดยผิดกฎหมาย ซึ่งผลิตภัณฑ์ยาสูบที่ผลิตในต่างประเทศ (บุหรี่ยี่ห้อแรต) ซึ่งเป็นของตามพิกัดอัตราอากรประเภท ๒๔.๐๒ ประเภทย่อย ๒๔.๐๒.๒๐ ทำยพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ.๒๕๓๐ ต้องเสียอากรขาเข้า ตามราคาร้อยละ ๖๐ ยี่ห้อมาร์โบโร จำนวน ๒๐๐ ซอง น้ำหนัก ๓,๘๐๐ กรัม ราคา ๒,๐๐๐ บาท คิดเป็นค่าอากรขาเข้า ๑,๒๐๐ บาท รวมเป็นราคาของและค่าอากรเป็นเงิน ๓,๒๐๐ บาท อันเป็นของต้องห้าม ต้องกำกับ ต้องขออนุญาตนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งมีผู้ลักลอบนำของดังกล่าวเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากร ข้อห้าม ข้อกำกับ และโดยเจตนาจะฉ้อค่าภาษีของรัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่จะต้องเสีย ทั้งนี้ โดยจำเลยรู้อยู่แล้วว่าเป็นของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากร ข้อห้าม ข้อกำกับ และโดยเจตนาจะฉ้อ

คำภาษีอันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย และจำเลยซึ่งมิใช่ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบการอุตสาหกรรมยาสูบ ได้มีไว้ในครอบครองเพื่อขายซึ่งยาสูบที่ผลิตในต่างประเทศ ยี่ห้อมารโบโร จำนวน ๒๐๐ ซอง ขนาดบรรจุซองละ ๒๐ มวน ราคาซองละ ๓๕ บาท น้ำหนัก ๓,๘๐๐ กรัม ราคา ๒,๐๐๐ บาท อันเป็นยาสูบที่จำเลยได้มาไว้ในครอบครองเป็นความผิด เป็นการมีไว้ในครอบครองเกินกว่าห้าร้อยกรัมและเป็นยาสูบที่มีได้ปิดแสตมป์ยาสูบตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ.๒๕๐๙ รวมค่าแสตมป์ยาสูบที่จะต้องปิดบุหรีดังกล่าวเป็นเงิน ๕,๒๕๐ บาท เหตุเกิดที่แขวงบางแคเหนือ เขตบางแค กรุงเทพมหานคร เจ้าพนักงานจับจำเลยได้พร้อมมียาสูบดังกล่าวเป็นของกลาง ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.๒๔๖๙ มาตรา ๒, ๒๗ ทวิ, ๑๐๐ พระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ.๒๕๐๙ มาตรา ๔, ๕, ๑๙, ๒๔, ๔๔, ๔๙, ๕๐ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒, ๓๓, ๙๑ พระราชบัญญัติให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ.๒๔๘๙ มาตรา ๔, ๕, ๖, ๗, ๘, ๙ ระเบียบของกลางเป็นของกรมสรรพสามิตและจ่ายเงินรางวัลแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้จับตามกฎหมาย

จำเลยให้การรับสารภาพ

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.๒๔๖๙ มาตรา ๒๗ ทวิ พระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ.๒๕๐๙ มาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง, ๒๔ วรรคหนึ่ง, ๔๙, ๕๐ ให้เรียกกระทรวงลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากรปรับ ๑๒,๘๐๐ บาท ความผิดตามพระราชบัญญัติยาสูบ เป็นกรรมเดียวผิดกฎหมายหลายบทให้ลงโทษฐานมีไว้เพื่อขายซึ่งยาสูบที่มีได้ปิดแสตมป์ซึ่งเป็นบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ ปรับ ๗๘,๗๕๐ บาท รวมสองกระทรวง ปรับ ๙๑,๕๕๐ บาท จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาคดี กรณีมีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ กึ่งหนึ่ง คงปรับ ๔๕,๗๗๕ บาท ถ้าไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐ ระเบียบของกลางเป็นของกรมสรรพสามิต จ่ายเงินรางวัลให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้จับตามกฎหมาย

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบทให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.๒๔๖๙ มาตรา ๒๗ ทวิ ซึ่งเป็นบทที่มีโทษหนักที่สุดตามที่ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ ปรับ ๑๒,๘๐๐ บาท จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณามีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงปรับ ๖,๔๐๐ บาท นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

โจทก์ฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า “ข้อเท็จจริงที่โจทก์และจำเลยไม่ได้โต้เถียงกันฟังได้เป็นยุติว่า ตามวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้องจำเลยซื้อหรือรับไว้ด้วยประการใดจากผู้ลักลอบนำของเข้ามาในราชอาณาจักรโดยผิดกฎหมายซึ่งผลิตภัณฑ์ยาสูบที่ผลิตในต่างประเทศ (บุหรีซิกาแรต) ซึ่งเป็นของตามพิกัดอัตราอากรประเภท ๒๔.๐๒ ประเภทย่อย ๒๔.๐๒.๒๐ ท้ายพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ.๒๕๓๐ ต้องเสียอากรขาเข้า ตามราคาร้อยละ ๖๐ จำนวน ๒๐๐ ซอง น้ำหนัก ๓,๘๐๐ กรัม ราคา ๒,๐๐๐ บาท คิดเป็นค่าอากรขาเข้า ๑,๒๐๐ บาท รวมเป็น

ราคาของและค่าอากร ๓,๒๐๐ บาท อันเป็นของต้องห้ามต้องจำกัดต้องขออนุญาตนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งมีผู้ลักลอบนำของดังกล่าวเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากรและโดยเจตนาจะฉ้อค่าภาษีที่จะต้องเสียโดยจำเลยรู้อยู่แล้วว่าเป็นของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากรและโดยเจตนาจะฉ้อค่าภาษี และจำเลยซึ่งมิใช่ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบการอุตสาหกรรมยาสูบมิไว้ในครอบครองเพื่อขายซึ่งยาสูบที่ผลิตในต่างประเทศจำนวนและราคาดังกล่าวซึ่งเกินกว่าห้าร้อยกรัมและเป็นยาสูบที่มีได้ปิดแสตมป์ยาสูบ เป็นค่าแสตมป์ยาสูบที่จะต้องปิดบุหรืดังกล่าวจำนวน ๕,๒๕๐ บาท

คดีมีปัญหาข้อกฎหมายต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ประการเดียวว่า การกระทำของจำเลยเป็นความผิดต่อพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.๒๔๖๙ มาตรา ๒๗ ทวิ และพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ.๒๕๐๙ มาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง, ๒๔ วรรคหนึ่ง, ๔๙, ๕๐ อันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันหรือไม่ พิเคราะห์แล้ว เห็นว่า การที่จำเลยซื้อหรือรับยาสูบของกลางที่ผลิตในต่างประเทศโดยมีผู้ลักลอบนำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากรขาเข้าไว้ในความครอบครอง และยาสูบนั้นมีได้ปิดแสตมป์ยาสูบตามกฎหมายกับการที่จำเลยมียาสูบจำนวนเดียวกันนั้นไว้เพื่อขาย แม้การกระทำนั้นจะผิดต่อบทกฎหมายหลายฉบับแต่เป็นการกระทำที่มุ่งประสงค์ต่อผลอย่างเดียวกัน คือการหลีกเลี่ยงที่จะไม่ต้องเสียภาษีอากรตามกฎหมาย ถือได้ว่าการกระทำของจำเลยเป็นความผิดกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาว่าการกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น

อนึ่ง ได้มีพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ.๒๕๔๘ มาตรา ๑๒ ยกเลิกมาตรา ๒๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ.๒๕๙๙ และให้ใช้ความใหม่แทน กับมีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ.๒๕๔๕ มาตรา ๖ ยกเลิกมาตรา ๓๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๙) พ.ศ.๒๕๓๐ และให้ใช้ความใหม่แทน แต่มาตรา ๒๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรที่แก้ไขใหม่ ไม่เป็นคุณแก่จำเลยจึงต้องใช้กฎหมายเดิมซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดบังคับแก่จำเลย ส่วนมาตรา ๓๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ที่แก้ไขใหม่บัญญัติว่า “ในการกักขังแทนค่าปรับให้ถืออัตราสองร้อยบาทต่อหนึ่งวัน...” ต่างจากกฎหมายเดิมที่ให้ถืออัตราเจ็ดสิบบาทต่อหนึ่งวันและเป็นคุณแก่จำเลยมากกว่า จึงต้องใช้กฎหมายที่แก้ไขใหม่บังคับแก่จำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ กรณีเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นอ้างและแก้ไขโดยปรับบทกฎหมายให้ถูกต้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๙๕ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๒๒๕”

พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.๒๔๖๙ มาตรา ๒๗ ทวิ (เดิม) ถ้าไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐ (ที่แก้ไขใหม่) นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

ป.อ. มาตรา ๙๐

พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ.๒๕๖๙ มาตรา ๒๗ ทวิ

การที่จำเลยซื้อหรือรับยาสูบของกลางที่ผลิตในต่างประเทศโดยมีผู้ลักลอบนำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากรขาเข้าไว้ในความครอบครอง และยาสูบนั้นมีได้ปิดแสตมป์ยาสูบตามกฎหมาย กับการที่จำเลยมียาสูบจำนวนเดียวกันนั้นไว้เพื่อจำหน่าย แม้การกระทำนั้นจะผิดต่อบทกฎหมายหลายฉบับ แต่เป็นการกระทำที่มุ่งประสงค์ต่อผลอย่างเดียวกัน คือการหลีกเลี่ยงที่จะไม่ต้องเสียภาษีอากรตามกฎหมาย จึงเป็นการกระทำความผิดกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.๒๕๖๙ มาตรา ๒, ๒๗ ทวิ, ๑๐๐ พระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ.๒๕๐๙ มาตรา ๔, ๕, ๑๙, ๒๔, ๔๔, ๔๙, ๕๐ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒, ๓๓, ๙๑ พระราชบัญญัติให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ.๒๕๘๙ มาตรา ๔, ๕, ๖, ๗, ๘, ๙ ระเบียบของกลางเป็นของกรมสรรพสามิต และจ่ายเงินรางวัลแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้จับตามกฎหมาย

จำเลยให้การรับสารภาพ

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.๒๕๖๙ มาตรา ๒๗ ทวิ พระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ.๒๕๐๙ มาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง, ๒๔ วรรคหนึ่ง, ๔๙, ๕๐ ให้เรียงกระทงลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากร ปรับ ๑๒,๘๐๐ บาท ความผิดตามพระราชบัญญัติยาสูบ เป็นกรรมเดียวผิดกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานมีไว้เพื่อขายซึ่งยาสูบที่ได้ปิดแสตมป์ ซึ่งเป็นบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ ปรับ ๗๘,๗๕๐ บาท รวมสองกระทง ปรับ ๙๑,๕๕๐ บาท จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณาคดี กรณีมีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ กึ่งหนึ่ง คงปรับ ๔๕,๗๗๕ บาท ถ้าไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐ ระเบียบของกลางเป็นของกรมสรรพสามิต จ่ายเงินรางวัลให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้จับตามกฎหมาย

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.๒๕๖๙ มาตรา ๒๗ ทวิ ซึ่งเป็นบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ ปรับ ๑๒,๘๐๐ บาท จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงปรับ ๖,๔๐๐ บาท นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

โจทก์ฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า “ข้อเท็จจริงที่โจทก์และจำเลยไม่ได้เถียงกันฟังได้เป็นยุติว่าตามวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้องจำเลยซื้อหรือรับไว้ด้วยประการใดจากผู้ลักลอบนำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยผิดกฎหมายซึ่งผลิตภัณฑ์ยาสูบที่ผลิตในต่างประเทศ (บุหรี่ยี่ห้อเกรต) ซึ่งเป็นของตามพิกัดอัตราอากรประเภท ๒๔.๐๒ ประเภทย่อย ๒๔๐๒.๒๐ ท้ายพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ.๒๕๓๐ ต้องเสียอากรขาเข้าตามราคาร้อยละ ๖๐ จำนวน ๒๐๐ ชอง น้ำหนัก ๓,๘๐๐ กรัม ราคา ๒,๐๐๐ บาท คิดเป็นค่าอากรขาเข้า ๑,๒๐๐ บาท รวมเป็นราคาของและค่าอากร ๓,๒๐๐ บาท อันเป็นของต้องห้าม ต้องกำกัต ต้องขออนุญาตนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งมีผู้ลักลอบนำของดังกล่าวเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากรและโดยเจตนาจะฉ้อค่าภาษีที่จะต้องเสียโดยจำเลยรู้อยู่แล้วว่าเป็นของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากรและโดยเจตนาจะฉ้อค่าภาษี และจำเลยซึ่งมิใช่ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบการอุตสาหกรรมยาสูบมิไว้ในครอบครองเพื่อขายซึ่งยาสูบที่ผลิตในต่างประเทศจำนวนและราคาดังกล่าวซึ่งเกินกว่าห้าร้อยกรัมและเป็นยาสูบที่ได้ปิดแสตมป์ยาสูบ เป็นค่าแสตมป์ยาสูบที่จะต้องปิดบุหรี่ยี่ห้อดังกล่าวจำนวน ๕,๒๕๐ บาท

คดีมีปัญหาข้อกฎหมายต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ประการเดียวว่า การกระทำของจำเลยเป็นความผิดต่อพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.๒๕๖๙ มาตรา ๒๗ ทวิ และพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ.๒๕๐๙ มาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง, ๒๔ วรรคหนึ่ง, ๔๙, ๕๐ อันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันหรือไม่ พิเคราะห์แล้ว เห็นว่า การที่จำเลยซื้อหรือรับยาสูบของกลางที่ผลิตในต่างประเทศโดยมีผู้ลักลอบนำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากรขาเข้าไว้ในความครอบครอง และยาสูบนั้นมีได้ปิดแสตมป์ยาสูบตามกฎหมาย ก็กับการที่จำเลยมียาสูบจำนวนเดียวกันนั้นไว้เพื่อขาย แม้การกระทำนั้นจะผิดต่อบทกฎหมายหลายฉบับแต่เป็นการกระทำที่มุ่งประสงค์ต่อผลอย่างเดียวกัน คือการหลีกเลี่ยงที่จะไม่ต้องเสียภาษีอากรตามกฎหมาย ถือได้ว่าการกระทำของจำเลยเป็นความผิดกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาว่าการกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น

อนึ่ง ได้มีพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ.๒๕๔๘ มาตรา ๑๒ ยกเลิกมาตรา ๒๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.๒๕๖๙ และให้ใช้ความใหม่แทน กับมีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ.๒๕๔๕ มาตรา ๖ ยกเลิกมาตรา ๓๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความใหม่แทน แต่มาตรา ๒๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรที่แก้ไขใหม่ ไม่เป็นคุณแก่จำเลยจึงต้องใช้กฎหมายเดิมซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดบังคับแก่จำเลย ส่วนมาตรา ๓๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญาที่แก้ไขใหม่ บัญญัติว่า “ในการกักขังแทนค่าปรับให้ถืออัตราสองร้อยบาทต่อหนึ่งวัน...” ต่างจากกฎหมายเดิมที่ให้ถืออัตราเจ็ดสิบบาทต่อหนึ่งวัน และเป็นคุณแก่จำเลยมากกว่า จึงต้องใช้กฎหมายที่แก้ไขใหม่บังคับแก่จำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ กรณีเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นอ้างและแก้ไขโดยปรับบทกฎหมายให้ถูกต้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๙๕ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๒๒๕”

พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติศาลการ พ.ศ.๒๕๖๙ มาตรา ๒๗ ทวิ (เดิม) ถ้าไม่ชำระ
ค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐ (ที่แก้ไขใหม่) นอกจากนี้แก้ให้เป็นไปตามคำ
พิพากษาศาลอุทธรณ์